

ת"פ 23279/10 - מדינת ישראל נגד ואפי ח'טיב, מחמוד ח'טיב, מוחמד ח'טיב, מותנה ח'טיב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 23279-10-19 מדינת ישראל נ' ח'טיב(עוצר) ו Ach'
תיק חיצוני: 437989/19

בפני כבוד השופטת רות שפירברג כהן
מ雅思ימה מדינת ישראל

- נגד נאים
1. ואפי ח'טיב (עוצר)
2. מחמוד ח'טיב (עוצר)
3. מוחמד ח'טיב (עוצר)
4. מותנה ח'טיב (עוצר)

החלטה

(בקשה לביטול כתוב אישום)

בפני בקשת הנאים להורות על ביטול כתוב האישום נגדם בגיןקי הגנה מן הצדק. הנאים טוענים בבקשתם כי בהגשת כתוב האישום ננקטה כלפים אכיפה בררנית ע"י רשות התביעה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועינתי בתגובה המ雅思ימה בכתב לבקשתה, **מצאת לי דין הבקשה להידחות.**

להלן נימוקי ההחלטה:

1. נגד הנאים הוגש ביום 22.10.19 כתוב אישום, המיחס להם עבירות של חבלה בمزיד ברכב, הייזק לרכוש בمزיד, השתתפות בהתפרעות, ולנאים 1 ו-2 יוחסה בנוסף עבירה תקיפה.

2. בהתאם לכתב האישום, הנאים הם בני משפחה אחת, ולהם סכ索ר עם משפחת המתלוון, מחמוד גאלב ח'טיב, המתגורר בשכנות להם, בכפר כנא. נטען, כי ביום 6.10.19, ולאחר שהמתלוון הגיע לעבר הנאים כשבידיו גראן עצים, פגעו הנאים בمزיד בארכעה כל' רכב השיכים למTELION ולבני משפחתו, באמצעות מוטות ברזל, וכן שברו את חלונות ביתו של המתלוון ופגעו במכשיר אבטחה שהייתה מוצבת

במקום. נטען, כי נאים 1 ו-2 זרקו לעבר המתлон מוט ברזל ולום מבצל. עוד נטען כי מקום הגיע בין דודו של המתلون ברכבו, יצא מהרכב כשהוא אוחז במוט ברזל, והנאים, על-פי הנטען, הניסו אותו כשבידיהם מוטות הברזל. שני הפלגים ידו אבנים זה לעבר זה, וכתוואה מכך נגרמו נזקים לכלי רכב.

3. בטרם השיבו הנאים לכתב האישום, הודיע בא-כוכם כי בפיהם טענה מקדמית, ולפיה בהגשת כתב האישום נגד ננקטה כלפיהם אכיפה ברנית. נטען, כי רשות התביעה הגיעו את כתב האישום נגד הנאים, אך לא ננקטו הליכים נגד מעורבים אחרים בקטטה, המשתייכים לפולג של המתلون, וזאת ללא הצדקה. נטען, כי המתلون הוא שפתח בקטטה לאחר שרצ לעבר הנאים ובידו גראן, והדבר מקבל ביטוי בעובדות כתב האישום. הן הנאים והן בני משפחת המתلون השתתפו בתפרעות שהחלה בעקבות זאת. ישנן דיברות לגבי מעורבות המתلون ומשפחתו, וחילק מudio התביעה, בעבורות לכאה, ולא הונח טעם ענייני מודיע נערכה הבדיקה ביניהם ובין הנאים. גם לרכושם ולכל הרכב של הנאים נגרמו נזקים באותו אירוע, תלונה במשטרת הוגשה על-ידם, אך לטענתה ב"כ הנאים, החשודים בני הפלג השני נחקרו, שוחררו והתיק נסגר. עוד נטען, כי בשל מחדרי חקירה, אין תיעוד לנזקים שנגרמו לנאים ורכושם.

4. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשתה. לטענתה, בהתאם להלכה הפסוקה, בית-המשפט לא יורה על ביטול כתב האישום, אלא במקרים חריגים בלבד, בפרטicia לעוצמת הפגם שנפל, רק במידה ונפגעה באופן קיצוני תחושת הצדק וההגינות, ואם לא ניתן לרפא את הפגם באמצעות מידתי חלווי לצעד של ביטול כתב האישום. צוין כי הנטול להראות כי הבדיקה בין חשודים נעוצה בשיקולים זרים, גישה שרירותית או מטרה פסולה - מוטל על הטוען. צוין כי עצם העובדה שפלוני המעורב באירוע הוועד לדין, ואיilo אלמוני המעורב באותו אירוע לא הוועד לדין, כשלעצמה, אינה מלמדת כי ננקטה אכיפה ברנית, ויש להראות כי מדיניות העמדה לדין מבוססת על שיקולים שאינם עניינים.

ב"כ המאשימה צינה כי בגין לטענות בא-כוכ הנאים, התיקם נגד המעורבים הנוספים באירוע טרם נסגרו, וטרם הוחלט אם קיימת תשתיית ראייתית להעמדת מעורבים נוספים לדין. נטען כי מדובר באירוע מתועד ומצלם, וכי ספק אם חלקם של מעורבים נוספים עולה כדי עבירה, כאשר בשלב זה ועל סמך חומר הראות הקיים בתיק הוחלט כי אין מקום להורות על מעצרם של מעורבים נוספים. התביעה לא התעלמה, כך נטען, מחלוקת של האחרים באירוע, ומעורבות זו אף מוצאת ביטוי בעובדות כתב האישום. צוין כי בני הפלג היריב נחקרו בגין החשודות נגדם, אך חשודות אלה טרם התגבשו בשלב זה לכדי הגשת כתב אישום, וכי אין מדובר באירוע הליכים המבוססים על טעמים שאינם עניינים. נטען, כי הנאים לא עמדו בנטול המוטל עליהם להראות כי מדובר במדיניות פסולה מצד התביעה. לחילופין נטען, כי ראוי שטענות הנאים יבחן במסגרת הכרעת הדין, לאחר שבית-המשפט יתרשם מכלול הראות שבפניו.

5. כאמור - נוכחות כי דין הבקשה להידוחות, וזאת משמצאי כי לא ניתן להכריע בשלב זה בשאלת אם אכן ננקטה בנסיבות העניין אכיפה ברנית לפני הנאים, אם לאו. יש לזכור כי המאשימה נהנית **מחזקת תקנות הפעולה המנהלית**, וכי טענות הנאים כשלעצמה לא סתרו בשלב זה חזקה זו.

. 7. סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חס"פ"), קובע:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם **טעון טענות מקדימות**, ובهن - ...
(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי **ומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית**".

בפסק דין **בורוביץ** נקבעו שלושה מבחנים לבחינת טענות שיסודן בהגנה מן הצדיק, כאשר בשלב הראשון נבחנת השאלה האם נפלו פגמים בהליך ומהי עוצמתם; בשלב השני נבחנת השאלה האם נכון הפגיעה האמורים נפגעה תחושת הצדק והגינות; ובשלב השלישי נבחן הסעד הראי (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט(6) 776 (2005)).

בתחילת תחומי דוקטרינת ההגנה מן הצדיק למקרים קיצוניים, בהם הוכח כי בסיסו הגשת כתב האישום עדמה התנegasות "שערוריתית" מצד התביעה, התנegasות שיש בה משום "רדיפה, דיכוי והעתמרות בנאשם", אך שהתערבות שיפוטית במדיניות התביעה הוגבלה למצבים של חוסר תום לב (ע"פ 2910/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(2) 371, 221 (1996)).

ברבות הזמן, חלה תמורה בגשת הפסיקה לדוקטרינת ההגנה מן הצדיק בכלל, ולטענת האכיפה הברנית בפרט, וההתערבות השיפוטית במדיניות התביעה אינה מוגבלת למצבים של חוסר תום לב בהכרח, אלא שייתכנו מקרים חריגים בהם הפגיעה ממשועתי וחריף, ומוביל להפליה היוצרת תחושה של חוסר צדק קיצוני, באופן המצדיק ביטול כתב האישום (ע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נ' פרץ** (10.9.13)).

בנוסף, נקבע בפסקה, כי לרשות בית-המשפט עומדים מגוון אמצעים לריפוי הפגיעה שנפל, ונinan לעשות שימוש בסעדים מתונים ומידתיים שאינם מגיעים כדי ביטולו של כתב האישום, כגון להורות על ביטול אישום ספציפי, או להביא את דבר קיומו של הפגיעה בחשבון בשלב גזירת העונש (בג"ץ 9131/05 **ניר עם נ' משרד התעשייה המסחר והתעסוקה** (6.2.06)).

נקבע כי טענת אכיפה ברנית, המזכה בסعد מרחק לכת של מהיקת כתב אישום, תתקבל במקרים נדירים ביותר, בהם שוכנע בהם "ש בעועל עמוק הנוגד את תחושת הצדיק, שנגרם על בסיס אפליה שרירותית (בג"ץ 6396/96 - **סימון זקן ו-2 אח' נ' ראש עיריית באר שבע**)

. 8. בעניינו נטען, כי על אף שנעצרו ונחקרו מעורבים נוספים באירוע התפרעות בכפר כנא, במועד שצווין בכתב האישום, מן הפלג היריב, אלה שוחררו ולא הועמדו לדין ואילו נגד הנאים, שחלקם באירוע, לטענת בא-כוכם, זהה ושווה לחלקם של המעורבים הנוספים, הוגש כתב אישום באופן המפלת אותם לרעה ופוגע בתחושת הצדיק והגינות.

מайдך, ב"כ המאשינה מצינית כי אمنם מעוורבים נוספים נעצרו, נחקרו וושחררו, ונמצא כי חומר הראיות הקיימים בעניינם אינם מצדיק נקיות הליכי מעוצר אלום התייקים שנפתחו בעניינם טרם נסגרו, והענין תלוי ועומד בבחינת רשותות התביעה.

.9. מדובר באירוע אלים שהתרחש בין שני פלגים יריבים. הכרעה בטענות הנאים כי הופלו, כרכחה בהכרח בהיכרות עמוקה עם חומר הראיות, תוך בחינותו ותוך התייחסות מיוחדת לפעולות המשטרה בחקירה הפרשה. בבדיקה צו אפרירית, במסגרת ההליך הפלילי, המתחיל כ"דף לבן" שבו אין בפני השופט אלא את כתוב האישום, רק תוך שימוש הראיות, עד שייפרסו בפני ביהם"ש במלואן. כתוב האישום מצוין במפורש כי המתلون היה זה שהניף גרבן, בטרם בוצעו עבירות כתוב האישום המיוחסות לנאים, ובנוספּה, אין לשלוּש כי בני משפחתו של המתلون אכן פעלו בניגוד לחוק, ואולם התמונה המלאה תיפרש בפני ביהם"ש רק בהליך ההוכחות, ורק אז יהיה לקבוע אם ננקטה מצד המאשינה גישה מפלה וברורנית לרעת הנאים, לעומת האחרים.

.10. עוד ראוי לציין כי מדובר באירוע מחודש אוקטובר האחרון, ומהז חלפו חודשים בלבד. אין ספק, למקרא כתוב האישום, כי מעורבות משטרתית באירוע האלים הייתה חיונית לשם שמירה על שלום הציבור, החזרת השקט, ואכיפת החוק. סבירות הטיפול המשטרתי, כמו גם סבירות החלטת המאשינה, יבחן כאמור בהליך זה. יצוין בנוספּה, כי אין להתעלם מכך ששומר הראיות נבחן על ידי מותבים שיפוטיים במסגרת הליכי המעוצר השונים, אך שאין לומר שעד כה נמנעה מהנאים כל במא להעלות את טענותיהם, ולהעביר את פועלות המשטרה בצדנור של ביקורת שיפוטית. עוד יצוין, כי בשלב זה מצאת סבירות בטענה שהמשטרה וה התביעה על כך שטרם מוצאו ההליכים ביחס למעורבים נוספים, כאשר מדובר בחשודים השווים במעוצר. לפיכך, נראה כי יתכן ואין ממש בטענת הנאים שהתייקים נגדפני הפלג השני נסגרו.

ונוכח המפורט לעיל, הבקשה למחוק את כתוב האישום נדחית.

ישיבת ההוכחות שנקבעה ליום 22/12/19 תתקיים במועדה.

טענותיהם של הנאים יבחןו במהלך ההליך, יוכרעו, לכל המאוחר, במסגרת הכרעת הדין.

להעביר ההחלטה לצדים

ניתנה היום, כ"א כסלו תש"פ, 19 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.